EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 12.6.2024
COM(2024) 244 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om delegationen af beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der tillægges Kommissionen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 af 8. juni om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater, og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU samt forordning (EU) nr. 596/2014

1. Indledning

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011[1] blev vedtaget den 8. juni 2016. Forordning (EU) 2016/1011 er efterfølgende blevet ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2089[2], Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2175[3], Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/168[4] og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2869.[5]

Ved forordning (EU) 2016/1011 blev der indført en fælles ramme med henblik på at sikre nøjagtigheden og integriteten af indeks, der bruges enten som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater i Unionen.

I henhold til artikel 49, stk. 1, i forordning (EU) 2016/1011 tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter.

Med hensyn til artikel 3, stk. 2, artikel 13, stk. 2a, artikel 19a, stk. 2, artikel 19c, stk. 1, artikel 20, stk. 6, artikel 24, stk. 2, artikel 27, stk. 2b, artikel 33, stk. 7, artikel 51, stk. 6, og artikel 54, stk. 3, i forordning (EU) 2016/1011 tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 49, stk. 2, i forordning (EU) 2016/1011 for en periode på fem år, som stiltiende kan forlænges for en yderligere periode af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig den senest tre måneder inden udløbet af hver periode. I første omgang løb femårsperioden fra den 30. juni 2016 til den 30. juni 2021. Ved forordning (EU) 2019/2089 blev artikel 49, stk. 2, ændret, således at beføjelsen i øjeblikket tillægges fra den 10. december 2019 til den 10. december 2024, og man tilføjede kravet om, at der skal udarbejdes en rapport vedrørende delegationen af beføjelser. Formålet med denne rapport er at opfylde dette krav.

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 af 8. juni 2016 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater, og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU samt forordning (EU) nr. 596/2014 (EUT L 171 af 29.6.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1011/oj–65).

[2] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2089 af 27. november 2019 om ændring af forordning (EU) 2016/1011, for så vidt angår EU-benchmarks for klimaovergangen, Paristilpassede EU-benchmarks og bæredygtighedsrelaterede oplysninger om benchmarks (EUT L 317 af 9.12.2019, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2089/oj).

[3] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2175 af 18. december 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), forordning (EU) nr. 1094/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), forordning (EU) nr. 1095/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter, forordning (EU) 2016/1011 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater, og forordning (EU) 2015/847 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler (EUT L 334 af 27.12.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2175/oj).

[4] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/168 af 10. februar 2021 om ændring af forordning (EU) 2016/1011, for så vidt angår undtagelsen for visse valutaspotbenchmarks fra tredjelande og udpegelse af erstatninger for visse benchmarks, som snart ophører, og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 49 af 12.2.2021, s. 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/168/oj).

[5] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2869 af 13. december 2023 om ændring af visse forordninger for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde (EUT L, 2023/2869, 20.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2869/oj).

2. Retsgrundlag

I henhold til artikel 49, stk. 2, i forordning (EU) 2016/1011 skal Kommissionen udarbejde en rapport vedrørende de beføjelser, der er omhandlet i nævnte bestemmelse, inden udløbet af den femårsperiode, for hvilken de er tillagt.

3. Udøvelse af de delegerede beføjelser

3.1. Høring forud for vedtagelse

I overensstemmelse med artikel 49, stk. 4, i forordning (EU) 2016/1011 hørte Kommissionen under udarbejdelsen af de delegerede retsakter ekspertgruppen under Det Europæiske Værdipapirudvalg (EG ESC). Alle medlemsstaterne blev opfordret til at udpege eksperter til at deltage i disse høringer, og Europa-Parlamentet blev også opfordret til at deltage.

Kommissionen tog hensyn til bemærkningerne fra disse høringer ved udarbejdelsen af de endelige udgaver af de delegerede retsakter. Desuden underrettede Kommissionen regelmæssigt medlemmerne af EG ESC om de fremskridt, der blev gjort med udkastene til delegerede retsakter.

Så snart Kommissionen vedtog delegerede retsakter, blev de samtidigt meddelt Europa-Parlamentet og Rådet, hvilket igangsatte den indsigelsesfrist, der er omhandlet i punkt 3.2 nedenfor.

3.2. Delegerede retsakter, der er vedtaget

I rapporteringsperioden fra den 10. december 2019 til den 10. december 2024 udøvede Kommissionen sine delegerede beføjelser ved at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i nedenstående tabel. Inden indførelsen af rapporteringskravet havde Kommissionen allerede vedtaget delegerede retsakter i henhold til artikel 3, stk. 2, artikel 20, stk. 6, litra a), artikel 20, stk. 6, litra c), og artikel 51, stk. 6, i forordning (EU) 2016/1011[6].

Delegeret retsakt	**Beføjelser**
Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/1816[7].	artikel 13, stk. 2a
Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/1818[8].	artikel 19a, stk. 2 artikel 19c, stk. 1

[6] Inden den nuværende referenceperiode havde Kommissionen allerede vedtaget 4 delegerede retsakter vedrørende beføjelserne i henhold til artikel 3, stk. 2, artikel 20, stk. 6, litra a), artikel 20, stk. 6, litra c), og artikel 51, stk. 6, i forordning (EU) 2016/1011.

[7] Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/1816 af 17. juli 2020 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 for så vidt angår redegørelsen i benchmarkerklæringen for, hvordan miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer er afspejlet i hvert benchmark, der leveres og offentliggøres (EUT L 406 af 3.12.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2020/1816/oj).

[8] Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/1818 af 17. juli 2020 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 for så vidt angår minimumsstandarder for EU-benchmarks for klimaovergangen og Paristilpassede EU-benchmarks (EUT L 406 af 3.12.2020, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2020/1818/oj).

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/1817[9].	artikel 27, stk. 2b

3.3. Indsigelse mod delegerede retsakter

I henhold til artikel 49, stk. 6 og 6a, i forordning (EU) 2016/1011 kan Europa-Parlamentet eller Rådet gøre indsigelse mod en delegeret retsakt inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt, og denne frist kan forlænges med endnu tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ. Gør enten Europa-Parlamentet eller Rådet indsigelse mod en delegeret retsakt inden fristens udløb, træder den ikke i kraft. Hverken Europa-Parlamentet eller Rådet gjorde indsigelse mod nogen af de delegerede retsakter omhandlet i afsnit 3.2.

3.4. Behov for at udvide beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter

Selv om en række delegerede retsakter er blevet vedtaget på nuværende tidspunkt, er de beføjelser, der er anført i tabellen nedenfor, endnu ikke blevet anvendt.

Delegerede retsakter	**Beføjelser**
Delegeret retsakt med henblik på at revidere den beregningsmetode, der anvendes til at fastsætte de tærskler, der er omhandlet i artikel 20, stk. 1, på baggrund af markedsudviklingen, pris og udviklingen i lovgivningen samt hensigtsmæssigheden af klassificeringen af benchmarks med en samlet værdi af finansielle instrumenter, finansielle kontrakter eller investeringsfonde, der vedrører dem, der er tæt på tærskelværdierne	artikel 20, stk. 6, litra b)
Delegeret retsakt med henblik på at revidere den beregningsmetode, der anvendes til at fastsætte den tærskelværdi, der er omhandlet i artikel 24, stk. 1, litra a), på baggrund af markedsudviklingen, pris og udviklingen i lovgivningen samt hensigtsmæssigheden af klassificeringen af benchmarks med en samlet værdi af finansielle instrumenter, finansielle kontrakter eller investeringsfonde, der vedrører dem, der er tæt på denne tærskelværdi	Artikel 24, stk. 2
Delegeret retsakt med henblik på at fastlægge betingelserne for de relevante kompetente myndigheders vurdering af, hvorvidt der er objektiv grund til leveringen af et benchmark eller en benchmarkfamilie i et tredjeland og disses validering til brug i Unionen.	Artikel 33, stk. 7
Delegeret retsakt med henblik på at forlænge den i artikel 51, stk. 2, omhandlede periode på 42 måneder med 24 måneder, hvis den rapport, der er omhandlet i artikel 54, stk.	Artikel 54, stk. 3

[9] Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/1817 af 17. juli 2020 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 for så vidt angår minimumsindholdet af redegørelsen for, hvordan miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer afspejles i benchmarkmetodologien (EUT L 406 af 3.12.2020, s. 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2020/1817/oj).

1, litra b), godtgør, at den midlertidige ordning om registrering i henhold til artikel 51, stk. 2, ikke er til skade for en fælles europæisk tilsynskultur og en konsekvent tilsynspraksis og -tilgang blandt kompetente myndigheder.	

Der er forskellige årsager til, at disse delegerede retsakter endnu ikke er blevet vedtaget.

- De delegerede retsakter, der skal vedtages i henhold til de beføjelser, der er fastsat i artikel 18a, stk. 3, artikel 30, stk. 2a, artikel 30, stk. 3a, og artikel 33, stk. 7, i forordning (EU) 2016/1011, vedrører reglerne for anvendelsen af ikke-EU-benchmarks i Unionen. Anvendelsesdatoen for denne ordning er blevet udsat flere gange, senest til den 31. december 2025, da det blev klart, at en begrænsning af adgangen til ikke-EU-benchmarks ville være til skade for tilsynsbelagte enheder i EU, der anvender disse benchmarks[10]. Da reglerne for anvendelse af benchmarks fra tredjelande i EU endnu ikke er trådt i kraft, blev det vurderet, at det er for tidligt at vedtage delegerede retsakter i henhold til disse beføjelser.

- For så vidt angår de delegerede retsakter, der skal vedtages i henhold til de beføjelser, der er fastsat i artikel 20, stk. 6, litra b), og artikel 24, stk. 2, er Kommissionen i sine regelmæssige kontakter med Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed og de nationale kompetente myndigheder ikke blevet gjort opmærksom på praktiske vanskeligheder med at anvende de kvantitative tærskler på 500 mia. EUR og 50 mia. EUR, som afgrænses mellem kritiske, væsentlige og ikkevæsentlige benchmarks. Kommissionen har derfor fundet, at der ikke var behov for at revidere beregningsmetoden for at fastsætte de forskellige kvantitative tærskler i forordning (EU) 2016/1011, og den har ikke vedtaget delegerede retsakter med henblik herpå. Kommissionen vil gøre dette, hvis omstændighederne ændrer sig.

- Den delegerede retsakt, der skal vedtages i henhold til den beføjelse, der er fastsat i artikel 54, stk. 3, vedrører forlængelsen af den periode på 42 måneder, der er omhandlet i artikel 51, stk. 2, med 24 måneder for anvendelsen af forordning (EU) 2016/1011 på benchmarkadministratorer, der er etableret i Unionen inden 2020. Da denne beføjelse ikke er blevet brugt, er den overgangsperiode, som den ville have tilladt en forlængelse, nu udløbet, hvilket betyder, at bemyndigelsen er forældet.

Endelig, idet det bemærkes, at Kommissionen har foreslået at ændre artikel 24 i forordning (EU) 2016/1011[11], og at Europa-Parlamentet efterfølgende har foreslået ændringer af artikel

[10] Forordning (EU) 2019/2089 udsatte anvendelsen til den 31. december 2022. Forordning (EU) 2021/168 udsatte anvendelsen til den 31. december 2024 og indførte muligheden for en yderligere udsættelse ved en delegeret retsakt fra Kommissionen. Den 14. juli 2023 vedtog Kommissionen delegeret forordning (EU) 2023/2222 om forlængelse af den overgangsperiode, der er fastsat for benchmarks fra tredjelande i artikel 51, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011

[11] Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2016/1011 for så vidt angår anvendelsesområdet for reglerne for benchmarks, brugen i Unionen af benchmarks leveret af en administrator, der er etableret i et tredjeland, og visse indberetningskrav (COM(2023) 660 final).

33[12], er det i øjeblikket usikkert, i hvilket omfang beføjelserne i disse artikler vil blive ændret i den reviderede forordning[13].

4. Konklusion

I betragtning af forklaringen i afsnit 3 mener Kommissionen, at der er et klart behov for en stiltiende forlængelse af delegationen af beføjelser for yderligere en periode på fem år, jf. artikel 49, stk. 2, i forordning (EU) 2016/1011.

Kommissionen opfordrer Europa-Parlamentet og Rådet til at tage denne rapport til efterretning.

[12] Betænkning om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2016/1011 for så vidt angår anvendelsesområdet for reglerne for benchmarks, brugen i Unionen af benchmarks leveret af en administrator, der er etableret i et tredjeland, og visse indberetningskrav, A9-0076/2024.

[13] De interinstitutionelle forhandlinger forventes indledt i den nye valgperiode efter valget den 6.-9. juni 2024.